

е било отредено: едната ржка да оставишъ въ Русия, пкъ на мѣстото ѝ да донесешъ двѣ, нека е Божията благословия надъ тѣхъ“.

Съсѣдитѣ, разбира се, иначе мислѣха и ми се надсмиваха; но мама имаше право: Божията благословия бѣше надъ Ханза. Цѣли шейсетъ години работихме ние задружно съ него, помагахме си, бѣхме като единъ въ другъ и сега да ми замръзне. Ахъ, да можехъ само да се простра до него!“

Старецътъ замлъкна пакъ и поглади червената коса на младия. Настѣпи мълчание и дълбока тишина.

Пакъ се понесе отдалечъ подземния тѣтенъ отъ топовнитѣ гърмежи. Пазачътъ се подигна и извика: — Чувате ли го пакъ! Той е тукъ отдолу, ала пакъ не може да си намѣри покой!

— Не, не дѣдо, отвърнахме ние, — това сж германцитѣ! Нали знаешъ, че има голѣма война!

— Глупостъ! Отъ толкова далечъ ще се чуе чакъ тукъ! Не забѣлѣзвате ли, че гръмътъ иде отдолу? Прѣзъ тая зима азъ го чувамъ вече нѣколко пжти. Това е Напи,¹⁾ той не може да се успокои, челоуѣкоубиецъ проклети!

Старецътъ се издигна правъ, застана и като размаха ржка въ въздуха, извика: „Вижте, така искамъ азъ още тая нощъ да застана на

срѣща му и да му кажа въ лицето: ти ми откъсна ржката, ти влъкъ, ти убицецо!“

Тѣй, както бѣ застаналъ, крещейки, той имаше ужасенъ изгледъ.

— Подигнете моя Ханзъ на раменѣтъ ми! рече той все още разлютенъ. Хората около него му отвърнаха, че тѣ сами ще носятъ мъртвеца, но той не се съгласи. Най-сетнѣ трѣбаше да му изпълнятъ желанието, подигнаха трупа и го сложиха на дѣсното му рамо. Той го обхвана добръ съ лѣвата си ржка, като подпираше съ торбата.

Тогава трѣгна прѣзъ гората за къмъ село и ние вървѣхме слѣдъ него. Щомъ стигнахме до църквата, почна да бие камбаната; прощаваха се съ старата година.

Въ тоя мигъ пазачътъ падна поваленъ отъ товара си. — „Тежи“, промълви той едва. И неможй повече да се мръдне отъ мѣстото си. Хората го отнесоха ведно съ младия у дома имъ.

Сутринта на *нова година* разпрѣсна се слухъ, че и стариятъ руснакъ билъ повиканъ въ голѣмата армия — инего бѣха го намѣрили прострѣнъ до младия.

Двамата бидоха погребани въ единъ день, единъ до други, както и единъ до други бѣха живѣли. Тѣхнитѣ гробове сж отдавна обрасли въ трѣва, и само споменътъ е останалъ, че тамъ лежи единъ, който нѣкога е загубилъ десната си ржка, за да спаси двѣ чужди.

Отъ нѣмски прѣведе: Г. П.

¹⁾ Напи е, както казахме, съкращение отъ името Наполеонъ, който е водилъ ужасната война въ Русия прѣзъ 1712 год., за която разправи по-рано пазачътъ.

